

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Środę dnia 21 Grudnia r. s. 1821 roku.

Dalszy ciąg Ukazu o poborze ak- towym i herbowym (Ob. N. 151).

III. C papierze na wexle i obligi.

25) Wszystkie wexle, akta wieczyste i domowe pisma pożyczkowe, mają być pisane na papierze udzielnie do tego ustanowionym, którego cena naznacza się proporcjonalnie do summ wyrażonych w tych zobowiązaniach, podług przyłączonego tu rozpisania.

26) Pismo pożyczkowe, pisane za granicą, aby mogło nabyć moc prawną wewnątrz Państwa, powinno być po przyjeździe do Rosyi podane tam, gdzie należy dla zapisania z przyłączeniem kopii jego na papierze, podług summy w nim wyrażonej, i na tym arkuszu powinien być zrobiony przyzwoity napis, bez czego pismo pożyczkowe nie może mieć żadnego skutku i nie ma być czynione za tym pismem żadne sądowe działanie i zadosyćuczynienie.

27) Wexel pisany za granicą, nie pierwey może być przelewany i nie pierwey czynić za nim jakiegokolwiek uzyskanie w Rosyi, aż po jego akceptacyi, zapisanej na papierze wexlowym podług summy w nim wyrażonej.

28) Maklerowie i Notaryuszowie mają odbywać interessa wexlowe nie inaczej tylko przez pośrednictwo takich wexlow, które są pisane na papierze ustanowionym, albo takich, względem których dopełnione zostało powyższe prawidło.

29) Bankierowie i Negocyanci, przesyłający summy, równie do innych miast Państwa Rosyjskiego, jak i za granicę, mają używać na to papieru wexlowego.

30) Prawdła te stosują się równie do wexlow pierwszych (prima), jak i do drugich (secunda), trzecich (tertia) i czwartych (quarta).

31) Kupując papier wexlowy, Negociant płaci jak za arkusz dla pierwszego wexla naznaczony, tak i za arkusze dla drugiego, trzeciego i czwartego: trzy ostatnie nie inaczej się sprzedają tylko razem z pierwszym arkuszem.

32) Drugi, trzeci i czwarty wexle mogą być wydawane wtedy tylko, kiedy na też summę wydany został pierwszy wexel.

IV. O prostym papierze herbowym.

33) Wszelka od osoby prywatnej podawana lub przysyłana prośba, objawienie, objaśnienie i wszelkiego rodzaju dokumenta i papiery, które z natury swojej powinny podlegać Sądowemu rozpatrzeniu, mają być pisane na papierze herbowym.

34) Annexa składane przy prośbach, objawieniach i tym podobnych papierach, mają być pisane na papierze herbowym i te same ceny, na jakim pisane są same prośby, dla oddalenia zatrudnień w wykonaniu tego, dozwalać podawać annexa i tak, jak są napisane, ale nie inaczej, tylko razem z kopijami na takimże papierze herbowym, na jakim pisana prośba.

35) Toż samo zachować i względem annexow, które się będą znajdowały przy papierach, przesyłanych pocztą.

36) Jeżeli jakiegokolwiek prośba, objawienie, albo inny jakiegokolwiek dokument lub papier, będzie podany, albo przysłany przez pocztę, od osoby prywatnej,

i okaże się, że jest pisana na papierze niższej wartości, albo w annexach nie będzie zachowane prawidło w 34tym punkcie postanowione: taką prośbę z annexami zostawić bez skutku i bez wszelkiego względem niej działania.

37) Prostego papieru herbowego ustanawiają się cztery gatunki: 1szy gatunek 50 kop., 2gi 1 rub., 3ci 2 rub., i 4ty 3 ruble arkusz.

38) Herbowego papieru, 1go gatunku, 50 kop: arkusz używać:

- a) Na prośby, objawienia, objaśnienia, wszelkie rodzaje dokumentow i papierow, podawanych i przysyłanych od osób prywatnych do Sądow nadwornych, powiatowych, ziemskich, sierocich i słownych, do Opiek ślacheckich powiatowych rządow poboru trunkowego, powiatowych kasnaczeystw, magistratow miejskich, Ratuszow i Rad miejskich, Rządow duchownych, Izb medycznych, (wrażeńbnych upraw), Tamożni, do Kantorow i Expedycy granicznych (mieżewych), Udziałowch i Pocztowch, do Strabczych i Jeometrow, Forsztmeistrów i Ober-forsztmeistrów, Ziemskich Sprawnikow i Assesorow, Ślacheckich Marszałkow powiatowych, Horodniczych, Policmeistrów i Ober-policmeystrow.
- b) Na cale prowadzenie w tych miejscach spraw prywatnych, procederowych, sądowych i policyjnych.
- c) Na kopije poświadczane z działań sądowych w pomienionych miejscach.
- d) Na świadectwa urodzenia, chrztu i tym podobne akta, oprócz tych, na które ustanowiony jest osobny papier herbowy.
- e) Na opisy ruchomych i nieruchomych majątkow, z publicznego targu sprzedających się, oraz na ziegi i raptularze, w których zapisuje się publiczna sprzedaż.
- f) Na opisy majątkow branych w opiekę.
- g) Na prośby objawieniowe (*jawocznyje*).

39) Herbowy papier drugiego gatunku na jeden rubel arkusz, używa się:

- a) Na prośby, objawienia, objaśnienia i wszelkiego rodzaju dokumenta, podawane i przysyłane od osób prywatnych, do Rządow gubernialnych, Izb (*Palat*), Justyckollegium spraw inflantskich i estońskich, Rzymsko-katolickiego Kollegium, do Duchownych konsystorzow, Pocztamtów, Kancellaryi granicznej (*mieżewej*), Departamentu *Wotczyngo*, Sądow sumiennych i handlowych, Zgromadzeń Ślacheckich, do Prokurorow gubernialnych, ślacheckich Marszałkow gubernialnych, Wice-Gubernatorow, Naczelnikow miast, Rządcow obwodowych, wojennych i cywilnych Gubernatorow.
- b) Na cale prowadzenie w tych miejscach spraw prywatnych, procederowych, sądowych i policyjnych.
- c) Na kopije poświadczane z działań urzędowych w miejscach pomienionych.
- d) Na kopije postanowień decyzyjnych w sprawach odbywających się w miejscach wymienionych w artykule 38.

40) Herbowy papier trzeciego gatunku na dwa ruble arkusz ma się używać:

- a) Na prośby i tym podobne papiery, podawane i przysyłane przez osoby prywatne do Najswięt-

szego Synodu, Rządzącego Senatu i Ober-prokuratorów, do Kantorów synodalnych, Kolegiów Państwa spraw zagranicznych i Admiralicji, do Departamentów ministerjów, do Ministrow, Głównie zarządzających i Zwierzchność mających nad różnemi częściami wojennymi i cywilnymi.

- b) Na całe prowadzenie w tych miejscach spraw prywatnych, procederowych, sądowych i policyjnych.
 - c) Na kopije poświadczone z odbywania spraw w miejscach pomienionych.
 - d) Na księgi graniczne (*mieżewyje*).
 - e) Na kopije postanowień decyzyjnych w sprawach odbywających się w miejscach, wymienionych równie w tym jak i 39 artykule.
- 41) Herbowy papier czwartego gatunku 3 ruble arkusz używać:
- a) Na plenipotencye wszelkiego rodzaju.
 - b) Na świadectwa służby urzędników wojskowych, morskich i cywilnych.
 - c) Na paszporty dla cywilnych urzędników na czasowe oddalenie się.
 - d) Na atestaty albo listy pochwalne, po ukończeniu służby na wyborach szlacheckich i kupieckich.
 - e) Na świadectwa o należytem ukończeniu odkupow, podradow i dostarczeń.
 - f) Na świadectwa statków morskich i rzecznych po ich zbudowaniu i obeyrzeniu.
 - g) Na świadectwa o majątkach podających się na ewikcyę.
 - h) Na listy uwolnienia.
 - i) Na świadectwa Konsulów zagranicznych, na towary odwożne.
 - k) Na paszporta dla okrętów wychodzących z portu rosyjskiego.
 - l) Na rachunki podpisane przez dłużników.
 - m) Na protestacye wexlow.
 - n) Na maklerskie birżowe zapisy.
 - o) Na wypisy z ksiąg maklerskich i notaryuszowskich.

42) W miejscu tym odmieniają się posłiny następujące:

- a) Podług Ukazu 28 października 1808 r., od listów plenipotencyjnych po 1 rublu.
- b) Podług Ukazu 23 czerw. 1794 r. od prośb objawionych (jawocznych) po 50 kop., pieczętnych od wychodzących 50½ kop., woskowych 2 kop.
- c) Podług Ukazu 7 kwietnia 1765 r. w sprawach o majątki przy podpisaniu postanowień decyzyjnych od każdej czwartej na archiwum po ¼ kop.
- d) Podług Ukazu 16 lutego 1715 roku na budowanie żytozno przy zawarciu z podradczykami kontraktu od rubla po ½ kop.

43) Od użycia papieru herbowego uwalniają się:

- a) Sprawy śledztwienne i kryminalne, które podług praw będących odbywają się na papierze prostym.
- b) Prośby o wydanie zasłużonej płacy lub pensyi dożywotniej.
- c) Atestaty i świadectwa wydawane niższym rangom, uwalniającym się w odstawkę albo na urlop ze służby wojskowej lub morskiej, tudzież od innych komend i miejsc.
- d) Sprawy poszukujących wolności.
- e) Sprawy konkursowe.
- f) Sprawy proszących w bankach, domach wychowania, w Cesar skim towarzystwie Człeko lubnym i w Izbach Powszechnego opatrzenia.
- g) Donosy o nadużyciach na szkodę skarbu i prośby dotyczące się samego tylko dobra Skarbu.

V. O papierze na kupieckie księgi.

44) Wszyscy, tak Rosyjscy jako i zagraniczni kupcy, równie i szlachta do giełdy zapisana, goście cudzoziemscy i włościanie handlujący, powinni mieć potrzebne do swego przemysłu księgi, ustawę o bankrutach przepisane, i utrzymywać je stosownie do tej ustawy.

45) Księgi te we wszystkich sądowych rozstrząsaniach, powinny być przyjmowane za praw-

wne dokumenta, i dla tego nie obowiązując handlujących prowadzić ich na osobnym papierze herbowym, i nie określając ich formatu, ale dla większej dogodności zostawiając to do ich woli, postanawia się dla nich za nieuchybny obowiązek podawać poniżej tu wymienione księgi, dla poświadczenia z przyłożeniem pieczęci i uzyskaniem za to poszliny.

46) Poszlina ta oznacza się rozległością handlu i przeto w tym względzie handlujący dzielą się na trzy klasy.

47) Do pierwszej klasy należą kupcy pierwszego rzędu (*pierwostatiejnyje*), i i gildy, goście zagraniczni i włościanie handlujący za świadectwami pierwszego rodzaju.

48) Do drugiej klasy należą kupcy 2 gildy i włościanie handlujący za świadectwami drugiego rodzaju.

49) Do trzeciej klasy należą kupcy 3 gildy i włościanie handlujący za świadectwami trzeciego i czwartego rodzaju.

50) Księgi, liczba kart w każdej i poszlina od nich, oznacza się następującym sposobem:

1) Dla handlujących 1szej klasy:

a) Zurnał 150 kart 2 rubli poszliny od karty.

b) Kassa 100 kart 2 rubli.

c) Główna.

Xięga czyli

Haupt

Buch, Gross

Buch — 50 kart 2 rubli

2) Dla handlujących 2giej klasy:

a) Zurnał 150 kart 1 rubel

b) Kassa 100 kart 1 rubel.

c) Główna xięga 50 kart 1 rubel.

3) Dla handlujących 3ciej klasy:

a) Przychodu 50 kart 20 kop.

b) Rozchodu 50 kart 20 —

51) Przy coroczném objawieniu kapitałów swych, kupcy obowiązani w tymże czasie podać do Magistratu, Ratusza lub Rady miejskiej (*Dumy*) podług przynależenia, równie procenta od swych kapitałów jak i księgi wyżej ustanowione, z numerowanymi w nich kartami, pospołu z naznaczoną od nich poszliną.

52) Magistrat, Ratusz lub Duma przyymuje te pieniądze, sprawdza numeracyą kart ksiąg podanych i po podpisaniu przez jednego z członków i sekretarza, na ostatniej stroniej liczby ich w każdej xiędze, takż, kiedy mianowicie i jak wiele poszlin uzyskano, wyciska pieczęć, wydaje księgi składającemu, odsyła pieniądze do kasnaczeystwa przy komunikacyi, i niepierwej aż po wypełnieniu tego, czyni swoje rozrządzenia względem zapisywania kupców podług gildy.

53) Prawidła podawania ksiąg przez włościan handlujących i opłaty od nich poszlin, poniżej są przepisane.

54) Numerować należy każdą kartę licząc w niej dwie strony, i od każdej numerowanej karty płacić ustanowioną poszlinę.

55) Jeżeli jakakolwiek z tych ksiąg będzie skończoną przed upłynieniem roku, wtedy kupiec, nie czekając wyżej ustanowionego w artykule 51 terminu, powinien podać nową xięgę do Magistratu, Ratusza lub Dumy, dla jej poświadczenia i wyciśnienia pieczęci; i przy tém opłacić ustanowioną poszlinę.

56) Księg zawierających liczbę kart mniejszą od naznaczonej w artykule 50, do poświadczenia nie przyjmować.

57) Zresztą każdy kupiec, miarkując po rozległości swoich obrótów, może w księgach swoich podawać i większą liczbę kart od naznaczonej, opłacając proporcjonalną poszlinę.

VI. O papierze na księgi maklerskie i notaryuszowskie.

58) Każdy makler i notaryusz obowiązany mieć dwie księgi: jedną dla zapisywania wexlów i pism pożyczkowych; a drugą, dla zapisywania kontraktów, umów i układów.

59) Liczby kart w księgach maklerskich i notaryuszowskich nie określa się.

60) Maklerowie i notaryuszowie przedstawiać mają księgi swe, z kartami numerowanymi, przed nastaniem każdego roku, do tego miejsca, pod wiedzą którego zostają, dla poświadczenia i przyłożenia pieczęci, a po zaświadczeniu ksiąg donosić Izbie Skarbowej o liczbie kart, zawartych w podanych przez nich księgach, i o czasie, kiedy one są poświadczone.

61) Miejsce, do którego będą przedstawione takie księgi, sprawdza w nich numeracją kart, przybiera naznaczoną poszlinę i po zapisaniu przez członka i sekretarza na ostatniej karcie liczby ich w każdej księdze, także kiedy mianowicie i jak wiele poszliny uzyskano, przykładając pieczęć, wydaje księgi podającemu, a wziętą od niego poszlinę, w samym dniu opłacenia, odsyła do karnaczystwa przy komunikacji.

62) Od każdej karty ksiąg maklerskich i notaryuszowskich pobierać do skarbu po 50 kopiejek.

63) Księgi te mają podawać maklerowie albo notaryuszowie, lub ich umocowani, przy objawieniu na papierze herbowym.

64) Numerować należy każdą kartę, licząc w niej dwie strony, a od każdej numerowanej karty płacić naznaczoną poszlinę.

65) Po upłynionym roku, księgi te, maklerowie i notaryuszowie, pierwszego stycznia mają odsyłać do tych miejsc, gdzie one były poświadczone, dla obejrzenia, czy należytych sposobem były utrzymywane,

66) Jeżeli którakolwiek z ksiąg maklerskich albo notaryuszowskich zostanie zapisana przed upłynieniem roku: w takim razie makler lub notaryusz, nie czekając terminu na to ustanowionego, ma podać razem z nią także księgę nową do tego miejsca, gdzie ona była poświadczana; przyczem zachować tenże porządek, jaki jest przepisany w 61szym artykule; a podane księgi powracać maklerowi albo notaryuszowi po zaświadczeniu tegoż dnia.

67) Maklerowie birżowi zapisywać mają do ksiąg swoich słowo w słowo zapiski birżowe, wydające się przez nich tak przedawcom jako i kupującym towary, z wyrażeniem dnia, kiedy zaszła sprzedaż, równie jako i wszystkich należących do tego okoliczności, stosownie do Opinii Rady państwa z dnia 17 listopada 1813 roku.

68) Maklerowie birżowi również mają zapisywać do ksiąg swoich różne na birży postanowione względem wexlów obroty, oznaczając podług dat imiona przelewcy, wexłodawcy i akceptanta, także na jakie miejsce i na jaki termin wydany wexel, równie jako i wszystkie do tej operacji należące okoliczności, na podstawie Regulaminu Magistratu głównego dnia 16 stycznia 1721, rozdziału 19 i Ustawy wexlowej rozdziału 1 punktu 32.

VII. O papierze na pasporty.

69) Wszystkie ustawy, dotąd wydane o użyciu i wydawaniu pasportów i obowiązkach do tego przywiązanych, pozostają w zupełnej swej mocy.

70) Za papier na pasporty wewnątrz kraju ustanawiają się następujące ceny:

1) Dla kupców pierwszego rzędu:

Za pasport na 1 rok 200 rub.

— 2 lata 400 —
— 3 — 600 —
— 4 — 800 —
— 5 — 1000 —
— 6 — 1,200 —
— 7 — 1,400 —

2) Dla kupców 2giej gildy:

Za pasport na 1 rok 100 rub.

— 2 lata 200 —
— 3 — 300 —
— 4 — 400 —
— 5 — 500 —
— 6 — 600 —
— 7 — 700 —

3) Dla kupców 3giej gildy:

Za pasport na 1 rok 50 rub.

— 2 lata 100 —
— 3 — 150 —
— 4 — 200 —
— 5 — 250 —

na 6 lat 500 rub.

— 7 — 350 —

4) Dla kupców 3ciej gildy:

Za pasport na 1 rok 25 rub.

— 2 lata 50 —
— 3 — 75 —
— 4 — 100 —
— 5 — 125 —
— 6 — 150 —
— 7 — 175 —

5) Dla włościan i mieszczan:

Będące teraz prawa o pasportach dla mieszczan i włościan, jak względem czasu na jaki te pasporty wydawane być mogą, tak i względem ceny papieru, na jakim one pisane być mają, pozostają w dawniejszej swej mocy i działaniu.

71) Dla azyatów niezapisanych do gildy, prowadzących handel na linii azyatyckiej, przy udawaniu się do miast wewnątrz Państwa za swojemi potrzebami, należy brać pasporta, ustanowione dla kupców 2giej gildy, a dla znajdujących się u nich przykaszczyków i służących, pasporta kupców 3ciej gildy.

72) Obywatele, którym dotąd dozwolono było wydawać dla dworskich swoich ludzi w stolicach świadectwa pisane na pięcio-rublowym aktowym papierze, dozwala się wydawać im także świadectwa z terminem nawet do jednego roku na sześć rublowym papierze.

VIII. O papierze na świadectwa dla handlujących włościan.

73) Prawa zawarte w Najwyższym Ukazie z dnia 29 grudnia 1812 roku, o świadectwach wydawanych na prowadzenie handlu, równie jak i na przeznaczenie na przykaszczyka i kommisjoniera, a także na sidielca i artelszczyka, pozostają w swej mocy i działaniu; oprócz ustaw o świadectwach czwartego gatunku, o których teraz postanawia się, co następuje:

74) Świadectwa czwartego rodzaju na handel przez włościan otrzymywane, mają być odtąd wydawane na sumę od czterech tysięcy i więcej do ośmiu tysięcy rubli.

75) Przy wydawaniu tych świadectw czwartego gatunku, uzyskiwać po pięć procentów od obawionej sumy.

76) Wszystkie te świadectwa wydawać z powiatowego karnaczystwa po opłaceniu ustanowionej poszliny.

77) Zwierzchność włościańska może żądać od karnaczystwa powiatowego, świadectw dla wydania podległym sobie włościanom, mającym pasporta, ale za każdym żądaniem obowiązana wnieść poszliny nie tylko za świadectwa, ale i za księgi, które podług rodzaju handlu oznaczonego w świadectwie, włościanin mieć powinien podług 50 artykułu tego Ukazu; przy czem mają być przedstawione i same księgi dla należytego ich poświadczenia.

78) Włościanin, mający pasport prawem przepisany, może składając go przy prośbie do karnaczystwa powiatowego, i płacąc wszystkie ustanowione poszliny, jak za świadectwo tak i za księgi, otrzymać świadectwo podług swojego żądania.

79) Świadectwa są ważne na jeden tylko rok, od 1 do 1 stycznia: na ich otrzymanie przeznacza się termin od 15 grudnia roku upływającego, do 1 stycznia roku następującego.

80) Dla odnowienia świadectwa, niepotrzeba włościaninowi stawiać się osobiście: miejsce albo zwierzchność, od którego bierze swój pasport, może na podstawie powyższej wyjednać nowe świadectwo.

81) Wszystkie tu postanowienie względem poborów aktowego i herbowego prawidła, mają być przywiedzione do skutku od 1 stycznia 1822 roku w całym Państwie Naszem od tego zaś czasu powinno się odnowić i zatrzymane od 1 stycznia 1820 roku pobieranie poszlin aktowych w guberniach nad morzem bałtyckim.

82) Wszystko, co w tym Ukazie przepisano do działania Izb cywilnych, sądów powiatowych i dalszych urzędowych, sądowych i policyjnych miejsc i osób, powinno się odnosić i do wszystkich

bez wyjątków równych im miejsc i osób, znajdujących się pod innemi nazwaniami w guberniach nad morzem bałtyckiem, zachodnich, białoruskich, i małosyjskich, obwodzie białostockim, Gruzji, Ziemi Wojska Dońskiego i Bessarabii.

83) Papier herbowy różnego gatunku, podług nowych wzorów, powinien być wprowadzony w użycie od tegoż terminu; ale nim się przysposobi dostateczna jego ilość, pozwala się używać dawnego wzoru papieru 50 kopiejkowego, rublowego, dwórublowego, także na pasporta i świadectwa włóścian handlujących, w użyciu jego trzymając się prawideł tym ukazem postanowionych.

Rządzący Senat Rozkazał: ten Najwyższy Jego Cesarskiej Mości Ukaz, i Najwyżey potwierdzone tabelle, dla wiadomości i wykonania, obwieścić całemu narodowi; co się tęp i dopełnia.

Oryginał z pod- Drukowano w Sankt Petersburgu przy Senacie, dnia 4 grudnia 1821 r.

(Dokończenie nastąpi).

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Wiedeń dnia 15 grudnia. Podług odebranych tu d. 9 b. m. wiadomości ze *Stambułu*; spodziewano się tam mezwodnie buntu, zwłaszcza po doniesieniu, iż Persowie zajęli *Bassorę* i pokonali Turków, ubiwszy im 800 ludzi.

Wenecya dnia 2 grudnia. Gazety tutejsze donoszą, iż podług wiadomości z Morei pod dniem 14 listopada, twierdzą *Patras* oblegli Grecy, lecz jeszcze nie zdobyli. Z resztą nie tam ważnego nie zaszło. Miasto *Patras* leży na północnym brzegu Morei, o pięć mil od *Lepantu*, od którego je ciążyna morska przedziela. Ma 4 do 5 tysięcy ludności. Grecy wchodząc do tego miasta, przed domem konsula francuzkiego wydali radośny okrzyk.

Korsarze Algierscy pełnią najwięk sze bezprawia na morzu w okolicach tutejszych.

Gazeta lipska pisze: „Grecy będący w Wiedniu odebrali listy z Semlina, donoszące o zbuntowaniu się janczarów w *Stambule*, zamordowaniu przez nich W. Sultana, i wyrżnięciu wielu chrześcijan na przedmieściu Pera.“

Gazety berlińskie tak w tej mierze piszą: „W. Sultana, następcę tronu, W. Wezyr i inni znakomitsi urzędnicy padli ofiarą fanatycznej wściekłości janczarów. Część *Stambułu* ma być w ogniu, i posel angielski Lord Strangford zamordowany. Gdy z tą wiadomością przybył goniec do Belgardu, tameczny Basza zamknął się w swoim mieszkaniu, co jest oznaką najwyższego u Turków żalu. Przewidywano od niejakiego czasu, że janczarowie prędzej czy później stę rządu obeymą, i wielkie na państwo otomańskie sprowadzą klęski. Kto zna dobrze rząd i naród turecki, przekonany jest zapewne, iż żadne dyplomatyczne zabiegi nie zdołają pojednać Turków z mocarstwami europejskimi; dziki bowiem fanatyzm, ożywający wszystkich bez wyjątku muzułmanów, nie dozwoli im i na chwilę zaufać, chociażby najzbawieńszemu radom chrześcijańskiem.“

Jedna z berlińskich gazet to jeszcze o tymże wypadku dodaje: „Przybyła tu z Wiednia wiadomość, iż z powodu zaszłej pomiędzy Persami a Turkami pod Bagdadem bitwy, w której Turcy utracili ośm tysięcy ludzi, oświadczył W. Sultana Dywanowi, iż gotów przyjąć żądania Rosyi. To jego oświadczenie tak rozgniewało janczarów, iż dnia 26 listopada zamordowali go wraz z całą rodziną.“

Lipsk dnia 9 grudnia. Odebrane tu listy ze *Stambułu* i wyspy *Idry* donoszą, iż szatki floty tureckiej zawinęły w nędznym stanie do *Helespontu*. Z 4 okrętów liniowych jeden tylko powrócił. Grecy zdobyli szturmem *Patras* równie jak *Tripolizę*. Poległo ich 700, ale 6000 Turków, broniących twierdzy, po większej części wycieli. Potwierdza się także o zdobyciu *Arty* przez Greków.

Persowie ciągną przez Anatolią, w Azji mniejszej, ku *Smyrnie*.

Od brzegów Menu dnia 12 grudnia. Słychać, iż *Aly*, Basza *Janiny*, pożyczył Grekom 50 milionów piastrów.

Nowo mianowany Reis-Effendi turecki ma lat blisko 40. Ze zaś pracował długo w wydziale intetessów zagranicznych, i zna dokładnie stosunki Porty z dworami europejskimi, wybranie jego podobną się posłom cudzoziemskim w *Stambule*. Między posłami zagranicznymi przy dworze tureckim panuje jak największa zgodność.

Tymczasowy rząd grecki w *Kalamata* podzielił cały kraj na 6 prowincy, to jest, Epir, Macedonią, Tessalią, Attykę, Peloponez i Archipelag. Kongres ma się składać z 30 senatorów.

Zante, dnia 9 listopada. Na wyspach jońskich panują większe rozruchy, niż w Irlandyi. W Irlandyi pomimo największego starania, nie mogą władze odkryć ich przyczyny, ale na wyspach jońskich uczyniono już przysposobienia do rewolucyi. Znaleziono w tutejszym mieście 40 do 50 tysięcy sztuk broni i 5 osób uwięziono.

Z powodu coraz większego nieukontentowania mieszkańców tutejszych, osada angielska musiała ustąpić z miasta do twierdzy. Słychać, iż Pan *Maitland*, naczelny kommissarz angielski, uda się z wojskiem z *Korfu* do *Zante*.

Stambul, dnia 11 listopada. Stolica tutejsza smutny ciągle obraz wystawia. Mimo wszelkich starań używanych dla utajenia prawdy, wykrywa się ona przecież i powiększa niespokojność umysłów. W pierwszych dniach bieżącego miesiąca mówiono o krwawej walce na półwyspie koryńskim stoczoney, w której wojsko tureckie zupełnie pobito. Tak więc pomimo usilności rządu, pomimo kilkakrotnie przez firmy ponawianej amnestyi, pomimo ogłoszonego wyjazdu *Kiai Beja*, ministra spraw wewnętrznych do Morei, z pewnym Baszą, którego mieli sobie życzyć mieszkańcy dla układania się z nim, wojna z Grekami trwa ciągle. Lubo w *Stambule* nie wychodzą gazety, jest to przecież miasto, w którym najwięcej rodzi się fałszywych wieści.

Od granic tureckich, dnia 3 grudnia. Doniesienia z *Kalamaty* pod dniem 10 listopada, są bardzo pomyślne dla sprawy powstańców. Senat grecki przeniósł siedziskę swoje do *Tripolizy*, gdzie wydaje uchwały i rozkazy. Wysłano przez ciążinę koryńską 8,000 moreńczyków naprzeciw *Churshid* Baszy. Późem dowódca ten napadnięty przy pięciu studniach ze wszystkich stron przez albańczyków, Greków i suliotów, poniósł wielką klęskę. Tymczasem *Aly*, Basza *Janiny*, pomaga znacznymi posiłkami pieniężnymi senatorowi morejskiemu do prowadzenia wojny. Podług niektórych doniesień, miał nawet posłać senatowi do *Tripolizy* 2 miliony piastrów lub cekinów. Przesyłając podarunki na znak przyjaźni przez albańskich dowódców, życzył oraz Grekom największej pomyślności, szczęśliwego skutku zamiarów, i obiecał pomagać im wszelkimi siłami do załagodzenia państwa tureckiego. List dołączony do podarunków, sam własną ręką podpisał wyrazem *Konstantyn*, z kąd wnoszą, że dawniejsza pogłoska o nawróceniu się jego do religii chrześcijańskiej, była prawdziwą. *Odyseusz* jest ciągle czynnym w Epirze, i miał zabrać Turkom wiele potrzeb wojennych przeznaczonych do Morei. Okręty przybyłe z *Korfu* donoszą, iż oprócz twierdzy *Coron* i *Modon* poddała się także Grekom ważna twierdza *Napoli di Romania*. Gdyby się ta wiadomość sprawdziła, jużby cała Morea była zdobytą przez Greków. Na wyspach jońskich w czasie rozbrojenia mieszkańców przez angielskiego gubernatora, miało przyść do krwawych wypadków. Na kilku wyspach uzbrojeni wieśniacy schronili się w góry i wyraźnie powstali przeciwko Anglikom.

Madryt d. 27 listopada. Posłowie francuzki, niderlandzki i portugalski mieli w tych dniach długie narady z Królem.

Pomimo wszystkich adressów przeciwko ministrom, pozostali oni na swoich urzędach, a nawet nie prosili o uwolnienie od nich.

DODATEK.

Wilno dnia 21 Grudnia 1821 roku v. s.

Spowiednik i inne osoby, należące do dworu Infanta *Don Francisco de Paula*, zostały oddalonymi. Zapęd rewolucyjny w południowej Hiszpanii zdaje się coraz bardziej wzmacniać.

Dla utrzymania spokoyności wysłano wojsko do Biskai, Nuwarry i innych prowincyi.

Dnia 29, Ministrowie naradzali się dziś z nieustającą deputacją stanów w skutku poselstwa królewskiego, i slychać, że taż deputacja postanowiła popierać ministrów.

Wysłał rząd wczoraj 24 gońców do prowincyi z poselstwem królewskiem i odpowiedzią na nie stanów. W dniu tym nie kazano dawać nikomu prywatnemu koni na pocztę.

Jenerał Latorre objął dowództwo wyskówek w Madrycie, i natychmiast wydał odezwę do wojska, a przy rozkazie dziennym, przysłanym mu przez ministra wojny ogłosić kazał poselstwo Króla do stanów z ich odpowiedzią.

Od trzech dni nie mamy wiadomości z Kadyxu. Zda się, iż to przerwanie związku ze stolicą jest skutkiem oporu rozkazom ministrów. Cała Andaluzya chce iść za przykładem tegoż miasta; owo zgola, całe nadbrzeże morza śródziem-

nego jest uczestnikiem uczuć objawionych w przełożeniu kadyxskim.

Doniesienia z Galicyi zgadzają się, że i ta prowincya tchnie duchem oporu. Falsz atoli, jakoby jenerał Mina ciągnął we 30,000 wojska ku Madrytowi. To atoli pewna, że gotów wszelkimi sposobami popierać sprawę Riego.

Rio-Janeiro d. 3 października. Nie można już wątpić o zamiśle ogłoszenia niepodległości Brezylji i posadzenia na tronie Królewica portugalskiego, mającego panować pod imieniem: *Piotra I Króla Brezyljskiego*. Ogłoszenie to nastąpi zapewne d. 12 października, w rocznicę urodzin Królewica.

Haga d. 9 grudnia. Listy od granic francuzkich donoszą, iż wszystkie gościńce są napełnione nowozaciężnemi, przeznaczonemi do uzupełnienia pułków kirysyerów, dragonii i lekkiej jazdy, i że do Lotaryngii przyprowadzają konie wojskowe z Niemiec, aby cała jazda francuzka była w swojej liczbie. Do artylleryi zaś pieszy i konney przyymują ochotników, między którymi jest wiele dawnych żołnierzy.

Wolno drukować F. N. Golański Czł. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

List Gończy.

1. Policya Wileńska uprasza wszelkie Władze tak Cywilne jako i Wojskowe, niemniej osoby prywatne, a żeby zbiegłych z Wilna z dnia 19 na 20 teraźniejszego mca decembra w nocy od JW. Prokuratora Litewsko-Wileńskiej Gubernii Radcy Nadwornego i Kawalera Botwinko poddanych jego ludzi 1go Grzegorza czyli Hryszki Kondratiewa a 2go Wasilija Dmitriewa ująć raczyli, i ujętych pod najsurowszą strażą do teyże Policji dostawili. Rysopis onych jest następny: pierwszy Kondratiew, wzrostu małego twarzy okrągłej, oczu karych, nosa małego, wklęsłego od choroby, od czego i mówi niewyraźnie białoruską prostą mową, włosów rusych ostrzyżonych, wieku lat 18, miał na sobie letni sini surdut o jednym rzędzie guzików, i czuykę prostego sukna granatowego, w bótach i czapce sukiennej. Drugi Dmitriew, wzrostu średniego, twarzy białej czystej, oczu karych, nosa średniego ściągłego, włosów rusych ostrzyżonych, lat 16, mówi czysto białoruską mową, i cokolwiek po Polsku; na nim surdut sukienki ciemnogrnatowej i czuyka takiegoż sukna, w bótach i czapce sukiennej. Nadto znieśli ci ludzie ile dotąd wiedzieć można srebrny kieszonkowy zegarek, pieniądźmi rubli 11 i z rzeczy: jedną koszulę z płotna webe i dwoje spodni jedne kazimierkowe czarne, i drugie sinie sukienne. Wilno d. 20 xbra 1821 roku.

Inspektor dzieł śledztwiennych F. Królikowski.

Tytularny Sowietnik Hutowicz.

14 Kłassy Staszkowski.

Sądy Exdywizorskie.

1. Przewodnictwem dekretu Ziemskiego Rosieńskiego na domiar satysfakcyi wierzycielom W. Kazimierza Godwoysza Chorażego tażę i exdywizyą dóbr Butow w powiecie Rosieńskim leżących determinującego, tenże Sąd Ziemski Ptu Rosieńskiego, przez wyrok na dniu 29 listopada roku upływającego zapisyny powodem już załatwionych stopniów prawa, pierwszemu zaosnowaniu sprawy konkursowej właściwych, postanowił od dnia 12 stycznia roku następującego 1822 na sessyach poobiednich w mieście powiatowem Rosieniach, zająć się oczewistym rozbiorem teyże sprawy; przeto ażeby strony, mające stasunki do masy pod konkurs oddaney, od przeznaczonego terminu bez zwłocznie jawiły swoje pretensye, w nawzajem pozwani do wyswiecenia funduszu stasności nieodalekali, zapowiada: a wrzecie przeciwnym, że amissya tak

w dowodzie, jako i odwodzie rzeczy zapisaną będzie, przez trzykrotną awizacyą ostrzega. 1821 listop. 30 d.

Prezydent Ziemski Ptu Rosień. Jan Kalinowski.
Sędzia Ziemski Rosień. Kazimierz Juciewicz. Pisarz Ziemski Rosień. Ignacy Giedgowd.

Zgodność z Zurnalem poświadczam Ignacy Jatowt Regent Ziemski Ptu Rosieńskiego.

120letnia dzierżawa Skarbowego Jeziora.

1. Gdy na przeznaczony w dniu 7 listopada roku teraźniejszego ostatni termin licytacji do wzięcia w 120letnią arendę Jeziora Bobrowickiego, w powiecie Stonimskim położonego, nikt się nie zgłosił; przeto Izba Skarbowa Litewsko-Grodzieńska ogłasza niniejszém nowe na tenże sam przedmiot licytacye, które się odbywać mają w terminach na dobra skarbowe w Gubernii Grodzieńskiej naznaczonych, to jest: pierwszym dnia 12, drugim 20 stycznia i w trzecim dnia 10 lutego następnego 1822 roku; na które terminu wzywają się wszyscy życzący zadzierżawić wspomniane Jezioro, aby z odpowiedniami kaucyami raczyli przybyć sami do teyże Izby Skarbowej, lub przez plenipotentów się zgłosić. Działo się w mieście Guberskiem Grodnie dnia 16 grudnia 1821 roku.

Radzca Izby skarbowej Wincenty Styczyński.
Sekretarz wydziałowy Doliński.

Wezwanie Sądowe.

1. Miński Rzymsko-katolicki duchowny Konsystorz wysłuchawszy prośby Ur. Marcina syna Ludwika Walczewskiego obywatela Ptu Borysowskiego gubernii Mińskiej, na swoją żonę z domu Langow Walczewską 25 gbra zeszłego mca w tym roku podaney, wyrażającej, że ta zabrawszy wszystkę garderobę, pieniądze, namówiwszy syna Romualda 16 lat mającego, i podanego z majątku proszącego męża dichnik w powiecie rzeczonym Borysowskim leżącego, imieniem Apanasa Białanowskiego od żony swojej, sekretnie wydalila się, i albo u stryjeczno-rodzonego swojego brata Nikodema Godlewskiego porucznika b. woysk Polskich, w gubernii Chersońskiej w powiecie Olwipolskim w majątku Szcę-

śliwey Godlewece, albo też u ciotek swoich w powiecie Szawelskim w gubernii Wileńskiej, u Tomasza Komarowskiego porucznika b. wojsk Polskich w majątku Karwazach znajduje się; za-determinował w rezolucyi swojej 25 tegoż gbra przez wzgląd na petyta męża proszącego: imo uczynić do wszystkich Rzymsko-Katolickich i Unickich Konsystorzów komunikacye o publika-cję, 2do do Rządów Guberskich także komunika-cyę do Litewsko-Wileńskiego i Chersońskiego; tudzież 3tio posłać ukazy do wszystkich Dziekanów dyeceryi swojej, powołując oną przed Sąd swój, jako forum właściwe dla rozprawy wzajemney stron, na termin mocą Ukazu 1764 maja 20 przeznaczający się dzień 29 maja na-stępującego 1822 roku, z tém: iż jeśliby niesta-nęła na takowy termin, tedy rzecz in contuma-ciam sądzona będzie, tudzież naostatek determi-nował i takową rezolucyą w Kurjerze Litewskim po trzykroć za awizacyą pomieścić, jakową i po-mieszcza. Dat w Mińsku roku 1821 mca xbra 14 dnia. Oficyał rządzą Józef Kamiński.

Sekretarz Franciszek Biedunkowicz.

Sądy Exdywizorskie.

(Redakcyą otrzymała dnia 20 xbra teraźniejszego roku.)

1 Sąd Tatarsko-Exdywizorski za Remissą Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu w roku 1811 mca 8bra 10 dnia zapadł, oraz rezolucyą tegoż Głównego Sądu w r. 1821 8bra 18 dnia zakreśloną, w komplecie do majątności Uszy Kocielowskiej w powiecie Wileyskim, konkursowi uległej dziedzictwa WW. Brygidy i Felicanny Markowskich zjechawszy, jako w terminie ostatecznie zapowiedzianym, czynność swą do końca zbliżył, oraz termin wzięcia do namowy dzień szesnasty xbra roku idącego zadeterminował, żeby więc wszyscy kredytorowie i pretensorowie przed tym terminem z swoimi dopominkami do Sądu przycho-dzili i niewiadomością nie składali się; przez gazetę Kurjera Litewskiego zaawizować postanowiwszy, że na nieprzybywających z dopominkami wieczną amissyą zakreśli, ostrzeżę. Roku 1821 xbra 5 dnia.

Wincenty Mengolin Podśdek Ihumen, pre-zydujący. Ferdynand Dworzecki podśdek Ziem. Wileyski Exdyw. Prezydent Grodz. Ptu Oszm. Alfons Witulski, Exdyw. Ignacy Łoyko Regent Sądu Exdywizorskiego.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEJ MO- ŚCI Samowładcy wszech Rossyy etc. etc. etc.

3. Urr. Annia Turczynowiczowey z докладem opiekunów i cujusvis nominis, Hermanowi z do-kładem ich tytułów, pierwszykroć powołującym się a Starozakon. Mowszy, Nisenowi, Kuszelowi i Hirszowi Beyruchowiczom Karolickim, Mow-szy Mejerowiczowi, Pinchesowi Hirszewiczowi i dalszym wszystkim kredytorom zeszłego Hilera Beyruchowicza Karolickiego obywatela miasta Sło-nima, tudzież Morduchowi Ickowiczowi Epsztey-nowi Rubinowi Słonim. z aresztem na wezel Sta-rozakon. Mowszy Morduchowiczowi Połoh-skiemu od pomienionego Hilera Beyruchowicza na rubli sr. 1,000 w jakiegobądźkolwiek dacie wy-dany, powtórnie zakładającym się wszystkim ży-dom obywatelom Słonim. z докладem ich zwierz-chności w miejscu exekucyi, Pozew przed Sąd Ziem. Słonim. na kadencyą następną Trzykrólską w 1822 roku sądzić się mającą z powodztwa Star. Rochli matki, Beyrucha syna, Chasi i Blumy có-rek Karolickich żony i potomstwa zeszłego Hi-lera Beyruchowicza Karolickiego oraz Hilera Szmytłowicza Jachny ich opiekuna obyw. Sło-

nim. w assystencyi zwierzchności czyniących, któ-ry do oświadczenia w Aktach Ziem. Słonim. w roku teraź. 1821 augusta 30 na taxę i exdywi-zyą zapisanego, wyniesionego po obłatach żydów przed Sąd Ziem. Słonim. na dniu 31 tegoż mca i roku zapozew, i za onym zyskanego na tych-że żydach niestannego w dniu 8bra tegoż ro-ku dekretu, do dowodów i praw krajowych re-ferując się obłatach pozywają o to: żalujący nie-mogąc usatysfakcyonować odłużeń zeszłego Hi-lera Beyruchowicza gotowemi pieniędzmi, uyrze-li się w konieczności oświadczyć taxę i exdywi-zyą jego majątku oraz żalująca Rochla Hilero-wa własnego funduszu, w jakim celu wyniosłszy po wszystkich tak zeszłego Hilera Beyruchowi-cza jako i żalującego Rochli żony jego kredyto-rów (oprócz tylko obłat. Turczynowiczowey i Hermana) w dacie powyższej do Sądu Ziem. Sło-nim. zapozew, gdy ustanowili na ominoney Ziem. Słonim. kadencyi 8browey powództwo; w tym więc ich przypisuje Sąd Ziem. dekretem w dacie 8bra teraźniejszego roku zapadłym obok na-znaczenia na wszystkich stronach w rozprawę wchodzących komportacyi 4ma tygodniami przed następną Ziem. Słonim. kadencyą w kancelaryi tegoż sądu spełnić się powinny, nadto jeszcze administracyą karczmy pod taxę i exdywizyą oddanę oraz dalszego ruchomego majątku uznał, obłatni zaś żydzi kondemnować siebie dopuścili, pobudką czego zmuszeni żalcy tychże obłatnych skondemnowanych powtórnie a obłatnych Tur-czynowiczowę i Hermana pierwszykroć adcytują do sądu, i następnie proszą o opłatę na skonde-mnowanych solucyi, poosobno za kondemnata, o skutki przeto uprzednią żalobą objętych na wszy-skich pozywających się, o uznanie komportacyi dowodów pretensye ich wyswietlających, o przy-jęcie satysfakcyi w miarę okazać się mającego pod exdywizyą oddanego funduszu, o zapisanie na nieprzychodzących kredytorach lub pozwanych a niestawiających amissyi czyli wiecznego upad-ku ich pretensyi, o powrót wydatków prawnych i wszystko, co się dowiedzie. W olna pozwu poprawa.

Woźny zeznaje, iż w sprawie Star. Rochli matki, Beyrucha syna, Chasi i Blumy córek Ka-rolickich, żony i potomstwa zeszłego Hilera Bey-ruchowicza Karolickiego oraz Hilera Szmytłowi-cza Jachny ich opiekuna obywateli Słonim. w assy-stencyi zwierzchności czyniących sześć kopirów te-go pozwu, zgodnych z niniejszym autentykem jedną WW. Annie Turczynowiczowey z докладem opiekunów w majątności Urbanowszczyźnie w dniu 8, drugą cujusvis nominis Hermanowi z докладem ich tytułów w folwarku Wysocku w dniu 7, trze-cią Star. Mowszy Nisonowi Kuszelowi i Hirszo-wi Beyruchowiczom Karolickim, czwartą Mowszy Mejerowiczowi, 5tą Pinchesowi Hirszewiczowi i dalszym wszystkim kredytorom zeszłego Hilera Beyruchowicza Karolickiego, 6tą Morduchowi Ickowiczowi Ebszteynowi rabinowi Słonim. wszy-skim żydom obywatelom Słonim. z докладem zwierzchności w miejscu exekucyi w mieście Słonimie w dniu 9tym w miesiącu xbrze 1821 roku w powiecie słonimskim popodawawszy, oblig zeszłego Hilera Beyruchowicza na sumę rubli srebr. 1000 w jakiegobądźkolwiek dacie Star. Mowszy Połohskiemu wydany, u rabina Epszteyna przyaresztowałem i do rozprawy przyparęczy-łem, tudzież na cel powiadomienia wszystkich po-mienionego zeszłego Hilera Beyruchowicza i je-

go żony Karolickich, kredytorów o utworzonym ich majątku konkursie cały niniejszy Pozew we-
spół z relacyynym kwitem do Gazety Kurjera
Lit. dla trzykrotney awizacyi podać postanowi-
łem. Jan Juczynowski Woźny Powiatu Stonim.

Roku 1821 zbra 9 dnia przed aktami Jego
Imperatorskiej Mości ziemskiemu powiatu stonim-
skiego stawając osobiście Woźny wyżey wyrażo-
ny kwit swój relacyyny podanego niniejszego
pozewu zeznał, przyjąłem i że jest zgodno w ak-
tach świadczę. Ignacy Nielubowicz Ziem. Ptu
Stonim. Regent.

Roku 1821 dnia 9 grudnia że pozew ni-
niejszy Redakcyja w Kurjerze Litewskim umie-
ścić może świadczę. Ferdynand Borzymowski.

Prezes Sądu Ziemskiego Ptu Stonim.

Sąd Exdywizorski.

3. Roku 1821 miesiąca grudnia 7 dnia, Sąd
Podkomorско-Exdywizorski: 1) do ułatwienia kwe-
styj działowej między WW. Wincentym Rosieñ.
Arnolfem Szawelskim Gran. Jackiem Ziemskim
Sędziami rodzeństwem Kiewnarskiemi; i 2) do
usatysfakcyonowania kredytorów tak zeszłego ich
oycy Józefa Kiewnarskiego, jako też późniejszych
debtów, z dóbr Kiewnar i dalszego nazwania
w polie Szawel. leżących przez dekret remissyyny
Sądu Ziem. Szawel. daty 13 dnia marca przeszłe-
go 1820 r.; ustanowiony, po ułatwieniu początko-
wych przygotowań i dillacyi w celu ostatecznego
całej sprawy rozbioru; w dniu dzisiejszym, jako
w terminie z obwieszczenia upłynionym infundo
dóbr Kiewnar, jurysdykcyą woją otworzył, a po
wysłuchaniu stron procedujących dowodzenia i od-
wodów; przedsiębierze całą sprawę wziąć do na-
mowy. Gdyby zaś żaden z pretensorów, nieskła-
dał się niewiedomością, o czystości tego Sądu,
przez niniejszą awizacyą trzykrotnie w gazecie
Kurjera Litgo ogłaszającą się, wzywają się wszy-
scy kredytorowie i wszelkiego nazwania preten-
sowie mogący czynić poszukiwania na dobrach
Kiewnarskich i ich attynencyach dziedzictwa WW.
Kiewnarskich, ażeby takowe poszukiwania najpóź-
niej przynosili do działającego Sądu; uchybion-
 zaś przyjdzie przed wzięciem sprawy do namowy;
na zasadzie praw i remissyynego dekretu poda
wszystkie niewniesione do Sądu pretensye wieczne-
mu milczeniu.

Jan Przeciszewski b. Podkomorzy ptu Rosieñ.

Tomasz Herubowicz b. Prezyd. Ziem. Szawel.

Jan Narbut Sędzia Ziem. Szawel. i Exdyw.

3. Niżej podpisany zawiadamia sukcesorów ze-
szłego Ludwika Czartoszewskiego Szambelan. b.
dworu pol. UUr. Annę z Jezierskich matkę Anto-
niego nieletniego syna aktora rzeczy Czartoszew-
skich i ich opiekę w tem: iż gdy dekretem oczewi-
stym Sądu Ziem. ptu Wileñ. z pomiędzy rozprawa-
jących się stron o stopień successyi po zeszłym
Szambel. Czartoszewskim Ur. Antoniego Czarto-
szewskiego uznano za najbliższego konsukcessora,
a tym powodem nakazano, ażeby niżej podpisany
jako pełniący obowiązki plenipotenta za życia Lu-
dwika Czartoszewskiego, i mający powierzone obli-
gi i dokumenta złożył one in natura do Kancel-
laryi Ziem. Wileñ. dla wyextradowania sukces-
sorom, niżej podpisany uzupełniając skutki dekretu
wedle rejestru jakie tylko miał u siebie papie-
ry w Kancellaryi Ziem. Wileñ. przy zaniesionym
oświadczeniu w terminie złożył i złożywał, a gdy
się prywatnie dowiadyuje, że też dokumenta przez
sukcessorów Czartoszewskiego nie są odebrane, a
wedle ukazu wyszłego (jeżeli do dnia 1 januar.
1822 r.) nie będą oblatowane, walor swój utracić
mogą; przeto, aby niżej podpisany po zupełnym
wyextradowaniu dokumentów, za nienastąpieniem
oblaty, nieuległ odpowiedzial, niniejsze czyni przed-
wczesne ostrzeżenie. Jan Książewicz Adwokat.

Ze takowe ostrzeżenie w Kurjerze Litew. mo-
że być drukowane świadczę Karol Romanowicz
Sędzia G. P. W.

Do prenumeratorów Pamiętnika farmaceutycznego.

Pamiętnika farmaceutycznego numer
4ty, który dla zdarzonych przeszkód a mia-
nowicie z przyczyny niedoyscia transportu
papieru, i dla niewypieszonych rycin, nie-
wyszedł w czasie zamierzonym d. 2 paź-
dziernika, wyjdzie w przyszłym styczniu. O
czém wydział farmaceutyczny uważa za
rzecz potrzebną donieść prenumeratorom.

1) Z rzeczonym numerem czwartym
zamknie się Pamiętnik farmaceutyczny ja-
ko pismo osobne, a dalszy ciąg teyże ma-
teryi wykładany będzie w nowym piśmie
peryodycznem, pod tytułem Dziennik me-
dycyny chirurgii i farmacyi, którego pro-
spekt był niedawno ogłoszony.

O s w i a d c z e n i e.

2. Excerpt z Protokołu potocznego Ziem. Ptu
Stuck. w dacie poniżej zapisanego oświadczenia
et eorundem pod pieczęcią tegoż Ptu przy opła-
cie należnych skarbowi Monarszemu posalin stro-
nie potrzebującey jest wydan.

Roku 1821 mca decembra 5, dnia przed akta-
mi Ziem. Ptu Stuckiego czyni się oświadczenie
w następney rzeczy. Za odebraniem listu od me-
go brata, W. Waleryana Godaczewskiego, w da-
cie w roku terażniejszym 1821 nowembra 7 dnia,
do mnie pisanego, w którym zawiadamia, iż ob-
żałowany Apolinary Wierzeyski, oblig jakoby o-
demnie wydany, przelał niewiadomey osobie po-
kryjomo, którego nigdy niewydawałem, i żadnych
summ od tegoż Wierzeyskiego niemiałem sobie za-
kredytowanych; owszem z ekskutorstwa za testa-
mentem jego oycy s. p. Adama Wierzeyskiego
ex Sędziego Stuckiego spełnianego, w czasie któ-
rego, expensa na procedera, edukacyą i uporzą-
dzenie do półku, co własnoręczne w roku 1819 kar-
ty i registra poświadczają, własnym groszem za-
spokajałem, a co dziś przymuszonym zostaje pra-
wnie mojej nalożności, pierwszy od wszystkich
pokryjomych facyendarzy poszukiwać, niespodzi-
wując się jednak aby obżałowany Apolinary Wie-
rzeyski miasto wdzięczności, za podnaszane tru-
dy około edukacyi i potrzeb jego, wypłacał się
podstępem i kaził swój honor z formowaniem
ku swoim zamiarom obligu, wnosząc więc, że nie o-
blig, ale summa czer. zł. 500 suplementem, do
testamentu s. p. Adama Wierzeyskiego ex Mar-
szałka Nowogródz. w roku 1820 mca marca 24
dnia sporządzoną, a 1821 marca 11 dnia na Sąd-
dach Ziem. Nowogr. aktykowanym, zapisaną,
która ulokowaną została na obligu w 1808 roku
od s. p. Leona Godaczewskiego oycy oświadcza-
jącego się wydanym obowiązując sukcesorów ze-
szłego Godaczewskiego, aby takowa summa przez
trzy lata była procentowaną pięcią procentami, a
po upłynionych trzech lat, od daty jego śmierci
opłaconą została do rąk Apolinarego Wierzeyskie-
go przelewa; z tego zatem względu ostrzegam po-
wszechność przez niniejsze zapowiedzenie, aby nikt
takowey summy czer. zł. 500 nienabywał, gdyż c-
na jest odpowiednią następny obiektom naprzd
w roku teraż. 1821 apryla 3 dnia oświadczejacy
się w dobrej ufności i zupełney wierze przychy-
lając się do usilnych prośb i przelożeń obżałowane-
go iż spodziewając się rangi oficera potrzebuje pie-
niędzy na uporządkowanie się, mając wzgląd na tę
gwałtowną potrzebę, obok tego uważając iż nikt
nie może mieć pomocy ponieważ żadnego innego

funduszu nad ten nie ma, dał na zapisaną testamentem należność złotych 2800 i procent dwóletni od reszty pozostałych złotych 7200 do roku 1823 apryla 3 dnia opłacił, co poświadcza w tej samej dacie kwietacyny własnoręczny dokument od obżałgo oświadczającemu się dany a tegoż roku apryla 4 dnia w aktach słuckich aktykowany. Powtóre aresztem w roku terażniejszym 1821 oktobra 24 dnia założonym poszukuje na teyże samej summie W. Józef Falski kommiss. dworzan. Ptu Sluc. rubli srebr. 170 z procentami zaległemi, i expensami prawnemi obligiem w roku 1818 oktobra 8 dnia przez obżałgo Apolinarego Wierzeyskiego ku opłacie zaręczonych. Potrzebie to z owych expensow na potrzeby obżałgo Apolinarego Wierzeyskiego przez oświadczającego się, jego własnymi kartami udowodnić się powinnym i na załatwienie interessów ich ogólnych familiynych taż summa jest w ewikcyi przeto przelewny nabywca tej summy od obżałgo Apolinarego Wierzeyskiego stanie się odpowiednim wyżej wypisanym ewikcyom do dziś dnia wiadomym, i uległym warunkom testamentu s. p. Adama Wierzeyskiego ex Marszał. Nowogr., oraz zapowiada się że obżałny i dalsi jego bracia rodzeni Wierzeyscy żałnego obligu odemnie nie mają wydanego sobie, i mieć nie będą, że summy testamentem zapisanej s. p. Adama Wierzeyskiego ex marszał. nowogr. dopóty zdając nie będzie mógł, dopóki obżałny nieuspokoi oświadczającego się Falskiego pretensyw. a jesliby do tego czasu pomienioną summę kto nabył pokryjono musi odpowiedzieć i cierpieć za swą nieostrożność i chciwość. Gdyż facienda takowa nastąpiłaby nie mogła bez znacznego odstępnego ze szkoda przelewającego, a profitu nabywcy co że tak jest zapewna to list brata mego W. Waleryana Goduczewskiego jest dowodem w którym odstępnę mnie zaofiarowane, aby tylko były pieniądze opłacone. Takowe oświadczenie w akta Ziemskie Sluckie wnosząc i one do Gazety Kurjera Litewskiego dla trzykrotnego wydrukowania podać determinuję i własną ręką podpisuję. Dat ut supra Kazimierz Goduczewski Regent Grodzki Nowogródzki.

Ze takowe oświadczenie może bydź do Kurjera Litewskiego podane zaświadczam. Maciey Bulhak Pod. Ziem. Ptu Sluckiego.

Zgodno z protokołem świadczą Piotr Boltuś Ziem. Ptu Sluc. Regent.

Ostrzeżenia.

2. Imieniem W. Jmć. Panów Anny z Wialbutów Kozakiewiczowej i Antoniny z Wialbutów Zaszczyńskiej w assystencyi mężów Wincentego Kozakiewicza b. Deputata wywodowego ptu Bychowskiego gubernii Mohylewskiej, i Stanisława Zaszczyńskiego Kapitana b. woysk polskich, czyni się z pobudek następnych: zeszyli Mateusz Wialbut Dworzanin Skarbu Litgo Anny Kozakiewiczowej i Antoniny Zaszczyńskiej mając zwiększonym spadkiem po bracie rodzonym Franciszku Wialbucie spłynionym znacznie zwiększony summcowny i ruchomy fundusz, przy zeyściu swoim zostawił ony drogą naturalney sukcesyi potomstwu Janowi Strapczemu Brzeskiemu, Julijanowi Deputatowi Ihumeńskiemu, synom Wialbutom, oraz dwóm córkom z Wialbutów Kozakiewiczowej i Zaszczyńskiej do równego podziału; gdy zatem rzeczeni bracia, jako naturalni opiekunowie zająwszy się urządzeniem ogólnę po oycu pozostałości, summy około sta tysięcy, z czego wynoszące kontentując jedną z siostr Kozakiewiczową w jej należności niepewnymi obligami od różnych obywateli z kredytów pościągali i na swój użytek obrócili, a schedę w majątku Bijuciskach niegdyś dziedzictwa Podkom. Oszmiań. Melchiora Wankowicza przez tażę doczesną za pewną summę zeszedłemu oycowi wydzieloney wy-

przedawszy, do tego stopnia ogólny fundusz doprowadzili, iż ledwo jeden folwark Osany w pcie Oszmian. sytuowany z tazy doczesney Supińskich pozostał, a córki równo do owego mający prawo pokrzywdzone, nad wyrażony folwark do wynagrodzenia strat swoich, nie mają inney ewikcyi; przeto żeby i ten ostateczny restytucyi przedmiot przez równy obrót przed rozpoczętym drogą processu w Ziem. Oszmiań. dopominkiem niezniżał, a przez układy o własnictwo pomienionego folwarku nikt nieoświadczał uszczerbku i zatrudnienia, a ztąd aby nikt w umowę o nabycie folwarku Osany nie wchodził, i na hipotekę onego kredytu nie czynił, całą publiczność zawiadamiają.

Takowe ostrzeżenie jako Plenipotent w imieniu aktorów interessu podpisuję Kazimierz Rutkowski Adw. Sub. Oszmiań.

Wolno umieścić w dodatku Kurjera Litgo Raymund Chodźko Z. Oszm. Prezyd.

Odpowiedź na oświadczenia.

2. Odpowiedź imieniem W. Józefa Bukatego, z powodu ogłoszonego w roku terażniejszym 1821 oktobra 29 dnia w imieniu JW. Józefa Szczyta b. marszałka ptu mozyrskiego i kawalera przez gazetę oświadczenia, jako wrzeczy niesprawiedliwie rzuconey potwarzy, również przed całą publicznością usprawiedliwiając się, czyni się następna. Jak niewypartą jest rzeczą, iż przez lat 4ry ciągle niżej piszący się zajmował się ekonomicznymi i prawnymi interesami JW. Szczytow, tak równie jest niezawodnym i naysprawiedliwszym, że w żaden deces nie wpadł i nigdy niezbaczał z przyzwolitey drogi, jaką sumnienie i honor wskazywać każdemu powinny; lecz to z rady niechętnych osob dla niżej piszącego się nastanie wzięto, aby żkwietaować pozostałą penę za usługi, i należność obligową złotych 6,000 przez JW. Szczyta zawinioną, o której pieczętarze dziś jeszcze żyjący poświadczą, i w tym celu zdejmując ze mnie kalkulacyę, nie tylko remanenta na włościanach przez te lata pozostałe, lecz i niedobory od possessorow arędownych, oraz poczynione straty przez różnych oficyalistow, a przez samego JW. Szczyta przyjmowanych i kwietowanych, na deces mój umyślnie policzyli. Co się tyczy powierzanych blankietow, nigdy niżej piszący się położonego zaufania nie zdradził, za każdym powrotem z kontraktow, obrachunek z nich, z samym JW. Szczytem czynił, i żadnego by najmniejszego blankietu u siebie nie zatrzymał. Naato pokryjomego wydalenia się nikt dowieść nie może, gdyż po ustalych obowiazkach moich kilka miesięcy in fundo dóbr JW. Szczyta przesiedział, jedynie dla zdania porządnej kalkulacyi z rejestrow przez się utrzymywanych; późniety za wiadomością samych dziedzicow, i dozwoleńiem najetymi z ichże włościan kołmi wyjechałem do dziedziczy fortunki w powiecie oszmiańskim leżącey, i tę wiadomość na skutek wezwania przeciwnego przynoszę. Nim drogą prawa z uczynioney mi krzywdy poszczególne usprawiedliwie się, tę krótką odpowiedź, na zarzuty w imieniu JW. Szczyta uczynione daję, które czémby nadgrodzić kto mógł, niech publiczność sądzi. Józef Bukaty.

Ze takowa odpowiedź W. Józefa Bukatego w Kurjerze Litewskim może bydź drukowaną świadczyć. Karol Romanowicz Sędzia G. P. W.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacyi		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Reau.		Wiatry.		Odmiana w powiet.	
	dnia 19	średnia	27 cal.	2,5 lin.	+ 5,33	stopni	Zachodni		Pochmurno	
	dnia 20	średnia	27 —	5,37 —	+ 2,75	—	Polud. Zachod.		Ciągly deszcz	
	dnia 21	godz. 6	27 —	5,8 —	+ 1,5	—	Polud. Zachod.		Deszcz	